

Список використаних джерел:

1. Бутузов В.М. Правові та організаційні засади функціонування інститутів спільного інвестування в Україні: Дис. канд. юрид. наук: 12.00.07 / Національна академія внутрішніх справ України. – К., 2000. – 224 с.
2. Гитман Л. Дж., Джопк М. Д. Основы инвестирования. Пер. с англ. – М.: Дело, 1997. – 198 с.
3. Гайдис Н.М. Інвестування: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Національний банк України; Львівський банківський ін-т. – Л., 2002. – 271 с.
4. Данілов О.Д., Івашина Г.М., Чумаченко О.Г. Інвестування: Навч. пос. – К.: Видавничий дім «Комп'ютерпрес», 2001. – 364 с.
5. Загородній А.Г., Стадницький Ю.І. Менеджмент реальних інвестицій: Навч. посіб. – К.: Знання, 2000. – 210 с.
6. Кредісов А.І. Управління зовнішньоекономічною діяльністю: Навч. посібник: 2-ге вид., випр. і доп. – Київ: ВІРА-Р, 2002. – 552 с.
7. Крупка І.М. Макроекономічний аналіз інвестування у трансформаційній економіці України: Дис... канд. екон. наук: 08.01.01 / Львівський національний ун-т ім. Івана Франка. – Л., 2004. – 263 с.
8. Музиченко А.С. Інвестиційна діяльність в Україні. – Львів, 2003. – 198 с.
9. Пересада А.А. Інвестування: Навч. посібник / Київський національний економічний ун-т. – К.: КНЕУ, 2004. – 252 с.

Чепок А.В.

старший викладач,

ПВНЗ «Міжнародний університет бізнесу і права»

ІННОВАЦІЙНИЙ ТРЕНД ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Сфера вищої освіти являє собою одну з найбільш інноваційних галузей, які багато в чому визначають створення інноваційного клімату і конкурентоспроможності економіки в цілому. На формування і розвиток особистості найбільше впливає середовище, в якому вона живе, навчається, працює. Тому для університетів важливою і актуальною проблемою як теоретичного, так і практичного характеру є проблема створення високотехнологічного інформаційно-комунікаційного освітньо-наукового середовища, в якому студент знаходиться щодня в процесі всього періоду навчання, яке повинне відповідати потребам інформаційного суспільства, сучасному рівню науки, техніки та світовим освітнім стандартам і сприяти підвищенню рівня їх фахової підготовки та конкурентоспроможності на ринку праці.

У науковій літературі значення інновацій у вищій освіті для розвитку країни досліджували з різних аспектів. Вищу освіту як сферу інтелектуальної діяльності аналізували О.В. Григорьев, Н.М. Литвиненко, Ю.В. Триус. Проте сучасні умови функціонування вищої школи спонукають до нового комплексного дослідження освітніх новацій та їх ролі в становленні національної інноваційної економіки. Нові освітні інновації вивчали та програмували фактори, що впливають на ІТ-освіта: ринок праці, освітні стандарти, мови інженері програмного забезпечення З.С. Сейдаметова, В.А. Темненко. Проте сучасні умови функціонування вищої школи спонукають до нового комплексного дослідження освітніх новацій та їх ролі в становленні національної інноваційної економіки.

Головною метою наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності є здобуття нових наукових знань шляхом проведення наукових досліджень і розробок та їх спрямування на створення і впровадження нових конкурентоспроможних технологій, видів техніки, матеріалів тощо для забезпечення інноваційного розвитку суспільства, підготовки фахівців інноваційного типу [1].

Інновації у вищій освіті можна трактувати як новостворені або вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукція та послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно підвищують якість, ефективність та результативність навчально-виховного процесу. При цьому, основними елементами освітньої інновації є її носій, який має певну інноваційну ідею та проводить інноваційний експеримент; споживач інновації – студент або група слухачів (які здобувають знання з певного напрямку); а також інституції, що забезпечують упровадження інновацій у навчальний процес (заклади вищої освіти; органи управління освітою; науково-методичні установи; науково-виробничі підприємства).

Інноваційний розвиток економіки та соціальної сфери вимагає високого рівня освіти, зростання інтелектуального і духовного потенціалу суспільства, підготовки нової генерації людей, здатних створювати найновітнішу техніку й технології, активно втручатися і здійснювати реформування та піднесення економіки, розвиток духовності й культури населення.

Очевидно, що без радикальних змін в системі вищої освіти, без надання їй належної якості й ефективності, гнучкості й динамічності, без її відповідності ринкові праці, без загальносуспільного й безперервного підвищення професійного рівня нації неможливо забезпечити інноваційний розвиток і конкурентоспроможність країни.

Для того, щоб підвищити ефективність інноваційної діяльності на рівні вищих навчальних закладів, першочерговими проблемами, які вимагають свого вирішення, є наступні:

- формування законодавчої бази для організації системного партнерства, держави, бізнесу і ВНЗ, яке передбачає активну участь роботодавців і їх об'єднань в інноваційному розвитку професійної освіти, вирішенні його проблем;

- розробка нової номенклатури професій і спеціальностей, а також оптимізація напрямків підготовки кадрів на всіх рівнях професійної освіти відповідно до сучасних вимог;

- широке використання нових освітніх технологій, інтерактивних форм навчання, проектних та інших методів, що стимулюють активність пізнавального процесу, навички, що формують аналіз інформації й самонавчання; збільшення ролі самостійної роботи студентів;

- забезпечення інноваційного характеру професійної освіти, у першу чергу за рахунок: а) здійснення інтеграції сфери освіти, науки й виробництва; б) розробки проектів, пов'язаних з розвитком різних галузей економіки, фундаментальної і прикладної науки; в) створення навчально-науково-виробничих комплексів, об'єднань, інноваційних парків, бізнес-інкубаторів при кожному успішному ВНЗ, надання таким закладам державної підтримки.

Перспективою довгострокового розвитку системи освіти є її інтеграція у світовий освітній і науково-технічний простір. Тому в сфері міжнародного науково-технічного співробітництва й зовнішньо-економічної діяльності інноваційні ВНЗ прийматимуть участь у міжнародних програмах і проектах, спрямованих на створення конкурентоспроможної високотехнологічної продукції й новітніх технологій, створення спільних наукових організацій і інноваційних структур та забезпечення їхнього фінансування.

Мета інноваційної діяльності університетів у сфері освіти – розвиток творчих здібностей. Одним з ефективних механізмів досягнення цієї мети є наукові дослідження в університеті, в яких беруть участь як викладачі, так і студенти. Можна виділити 5 характеристик ефективного викладача у ХХІ столітті: вміння передбачати майбутнє, навчатися протягом усього життя, встановлювати рівноправні взаємини, вміти вчити і оцінювати студентів, бути здатним відрізнити ефективні та неефективні технології [5].

Одним з перспективних напрямків підвищення якості професійної підготовки студентів, активізації їх науково-дослідної діяльності, розкриття творчого потенціалу, збільшення ролі самостійної роботи є розробка і впровадження в навчальний процес вищих навчальних

закладів комп'ютерно-орієнтованих методичних систем навчання фахових дисциплін, в основу яких покладено web технології.

Головною метою заходів, спрямованих на вдосконалення системи освіти, є створення умов для приведення рівня і якості освітнього потенціалу до вимог інноваційного розвитку України.

До ключових напрямків ІТ- сфери, що впливають на освіту в ХХІ столітті можна віднести web-пошук, змішане навчання (blended learning), вільно поширюване програмне забезпечення (F/OSS), вільно-поширювані навчальні курси (Open Course Ware), навчальні портали, електронне співробітництво, мобільне навчання в режимі реального часу, мережі персоналізованого навчання, платформи для розробки (CMS), хмарні технології (Cloud Computing) [3].

Широке використання в освіті набули різноманітні сервіси і Internet послуги: електронна пошта, списки розсилки, веб-фо web-форуми, блоги, wiki; FTP, файл обмінні мережі (Usenet); чати, вебінари; соціальні мережі (facebook, twitter); потокове мультимедіа, YouTube, Internet-радіо, Internet-TV; IP-телефонія, Skype, Google Talk; Web 2.0 (wikipedia, сервіси Google, Flickr, Netvibes, Digg.com, UcoZ) [4].

Технології електронного, дистанційного і мобільного навчання є інноваційними технологіями, на основі яких в університетах повинно створюватися нове навчальне середовище, де студенти можуть отримати доступ до навчальних матеріалів у будь-який час та в будь-якому місці, що робить процес навчання більш привабливим, демократичним, комфортним і стимулює студента до самоосвіти та навчання протягом усього життя.

Тому головним завданням трансформації освіти в університетах є створення найсприятливіших умов для тих, хто навчається, в здобутті ними вищої освіти, підвищенні кваліфікації, реалізації свого інтелектуального потенціалу за рахунок впровадження в навчальний процес інноваційних інформаційно-комунікаційних та педагогічних технологій.

Інноваційні освітні технології є наукомісткими. Їх відносять до класу інтелектуальних або розвиваючих технологій.

Таким чином, інноваційна освіта за своєю суттю є системою, інтегруючою освітні процеси і науковий пошук. Інноваційна освіта передбачає не тільки використання в навчальному процесі нових наукових знань, але й включає сам процес творчого пошуку нових знань в якості компоненти освітнього процесу. Звідси випливає, що інноваційна освіта можлива тоді, коли викладач є не тільки педагогом та методистом, але і вченим, творцем інновацій у сфері освіти, науки, техніки, управління, політики. Саме тому в основі інноваційного

розвитку вищої освіти знаходяться його фундаментальність, науковість, системність та практична спрямованість [2].

Список використаних джерел:

1. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014, № 1556-VII.
2. Григорьев О.В. Современные технологии обучения / О.В. Григорьев, Н.М. Литвиненко // Инновации в образовании. – 2011. – № 7. – С. 17-23.
3. Сейдаметова З.С. Фактори, що впливають на ІТ-освіта: ринок праці, освітні стандарти, мови програмування / Сейдаметова З.С., Темненко В.А. // Інженерія програмного забезпечення. – 2010. – № 1. – С. 62–70.
4. Триус Ю.В Сучасні педагогічні технології в освіті / Ю.В. Триус. – X Міжвузівська школа-семінар «Інноваційні технології навчання у вищій школі». – Харків, 2013.
5. Електронний ресурс: <http://www.eschoolnews.com/2011/09/09/five-characteristics-of-aneffective-21st-century-educator/>